

hindre, at dette sker. Det ærede Medlem fra Kællerup (N. P. Jensen) siger, at der ikke er oplyst noget som helst nyt under Finanslovens anden Behandling. Det er for saa vidt rigtigt, som Indenrigsministerens Administration havde fremstillet hele Forholdet nøjagtigt, som det foreligger. Dette hindrer imidlertid ikke det faktiske i Sagen, at det ærede Medlem fra Kællerup aldeles ikke havde forstået, hvorledes Sagen forholdt sig, hvilket han selv indrømmede under Finanslovens anden Behandling.

Halsted: Det er fuldkommen rigtigt, at jeg ved Finanslovens anden Behandling hævdede det, som nu er blevet anført af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen). Det erkender jeg. Mine Udtalelser gik ud paa, at hvis Finansudvalget endelig fik Klarhed over, at der var begaaet en Uretfærdighed, og at Rettelsen af denne Uretfærdighed ikke vilde drage de Konsekvenser efter sig, som var forudsat, vilde det formentlig ogsaa rette Fejlen. Det er dette, jeg har udtalt, og det staar jeg ved. Det er det normale fra Finansudvalgets Side, at det gør den Slags Ting. At der her gøres en Undtagelse, kan jeg ikke gøre ved, men det er og bliver en Undtagelse, for det nytter ikke det ringeste, at den ærede Ordfører for Flertallet ved Finanslovbehandlingen (N. P. Jensen) hævder, at der ikke er fremkommet noget nyt. Det er netop det, der er. Der er fremkommet det nye, at Rettelsen af Uretten ikke vil drage Konsekvenser efter sig. Det er noget nyt, thi den Gang vi gik ind paa at udsætte Sagen indtil videre og for Resten ogsaa stemte Forslaget ud ved anden Behandling, var det netop under Forudsætning af, at det vilde medføre store Konsekvenser for samtlige Etater. Efter at det er oplyst, at det ikke gør det, ere alle Betingelser til Stede for at handle i Analogi med, hvad vi pleje at gøre, nemlig at øve Retfærdighed. Det er altsaa den Oplysning, der foreligger nu. Det har vist sig ved en Undersøgelse, at der ikke er andre, der ere stillede under disse Forhold.

Nu kan man sige: Det er ikke det eneste uheldige Tilfælde, der er fremkommet ved Lønningslovens Gennemførelse. Det er det heller ikke, der er adskillige af den Slags, men de ere ogsaa efterhaanden blevne rettede. Jeg skal saaledes nævne Kontorbudene og Stationsforstanderne. Disse Ting ere bragte i Orden. Hvorfor skal dette da ikke bringes i

Orden? Jeg tilstaar gerne, at det ved Finanslovdebatten var vanskeligt at se, hvorledes det egentlig forholdt sig, der er saa meget at gøre ved saadanne Lejligheder, at en Sag af den Natur, som er noget indviklet, meget let ikke kan være tilstrækkelig oplyst paa det givne Tidspunkt. Men saa vil der ogsaa altid være Lejlighed til at tage Sagen op igen, og det vil formentlig ogsaa ske her. Hvis der ikke bliver øvet Retfærdighed her, vil denne Sag sikkert komme igen uafbrudt. Det hele er dog pekuniært en Bagatel. Hvad det drejer sig om, er, at Tjenestemændene skulle have en sikker Fornemmelse og Forstaaelse af, at der, saa vidt det overhovedet er muligt, øves Retfærdighed, hvor der ved nye Loves Gennemførelse er begaaet en eller anden Fejl, og denne Fornemmelse mener jeg, man svækker ved denne Lejlighed. Derfor anbefaler jeg ubetinget at følge Mindretallet og forlange denne Sag ordnet.

N. P. Jensen: Maa jeg spørge: Hvor foreligge de nye Oplysninger, det ærede Medlem talte om? Det er ikke mig bekendt, at der foreligger noget som helst nyt for Finansudvalget, og jeg tvivler ikke et Øjeblik om, at en Rettelse her vil drage ret betydelige Konsekvenser efter sig.

Til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) maa jeg sige en Ting, som jeg glemte før. Det ærede Medlem har Ret, jeg var ikke ved anden Behandling af Finansloven klar over Spørgsmaalet. Det ærede Medlem skal have den Ære, der tilkommer ham; han rettede mig. Men i samme Øjeblik han rettede mig og gjorde opmærksom paa, at det var det 20 pct. Afdrag, de faldt over, i samme Øjeblik slog han den sidste Grund til at give dette personlige Tillæg bort.

Halsted: De nye Oplysninger ligge deri, at det er godt gjort, at det ikke vil medføre Konsekvenser for nogen af Eterne, at man øver denne Retfærdighed. Den Oplysning foreligger ikke, den Gang man stemte Forslaget ud.

N. P. Jensen: Maa jeg spørge det ærede Medlem fra hvem foreligge de Oplysninger? Jeg kender dem ikke.

Halsted: Maa jeg spørge: Tør det ærede Medlem fastholde, at det at øve Retfærdighed her medfører Konsekvenser? Det er det, det drejer sig om. Bevisbyrden paaehviler ikke mig.